

ANGELČEK

Priloga „Vrtcu“.

Štev. 11.

Ljubljana, 1. novembra 1911.

XIX. tečaj.

Zjutraj.

15. Jutro sirot.

„Predolgo danes spiš, deklè,
iz cerkve, glej, žel ljudstvo vrè!
Le naglo, hčerka, se napravi,
na prag cerkveni se postavi,
za milodar ročico proži,
o revì najini potoži:
Kosila bo, večerje treba,
pri hiši ni drobtine hleba!“

„Oh, sanjala sem prelepo,
nikoli, mati, še tako:
Po svetih sem hodila
nebesih, mati mila,
svetniki in krilatci mali,

oj vsi krog mene so se zbrali,
prijemali me za ročice
in božali mi glavo, lice.
Bog Oče, starček z brado sivo
smehljal se mi je ljubeznivo,
prinesel draga mi darila,
dasi ga nisem nič prosila.

A kadar tamkaj sredi gnječe
pred cerkvijo stojim proseče,
grdó me gledajo ljudje
in mimo praznih rok hite,
Pustiva, mati, to zemljo,
tam gori nama lepše bo!“

Stanko pl. Orlovič.

